

Пропозиції до рекомендацій за результатами слухань «Зовнішньополітичні аспекти деокупації АР Крим та міста Севастополь: парламентський вимір»

У 2014 р., порушивши основоположні норми і принципи міжнародного права, у тому числі Статуту ООН, Гельсінського заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, а також свої зобов'язання за двосторонніми та багатосторонніми міжнародними договорами, РФ використала свої Збройні Сили проти України та окупувала окремі частини її території із подальшою спробою анексії тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя.

Резолюції Генеральної Асамблеї ООН 68/262 "Територіальна цілісність України" від 27 березня 2014 року, 71/205, 72/190, 73/263, 74/168 та 75/192 «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» (2016-2020), а також 73/194, 74/17 та 75/29 «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, а також районів Чорного та Азовського морів» (2018-2020), рішення Комітету міністрів Ради Європи, парламентських асамблей ОБСЄ, РЄ та НАТО, резолюції Європейського Парламенту містять заклик не визнавати будь-яку зміну статусу Криму, фіксують масові порушення Російською Федерацією прав людини, норм та принципів міжнародного права в інших галузях.

Спроба анексії Росією Автономної Республіки Крим та м. Севастополя спричинила негативні наслідки в усіх сферах життя на півострові.

Українські правоохоронні органи та міжнародні організації фіксують застосування тортур та інших видів нелюдського та такого, що принижує гідність, поводження або покарання, неналежні умови тримання у місцях несвободи, а також безкарність російських правоохоронних органів та органів, незаконно утворених на ТОТ окупаційною владою.

Згортаються права людини та основоположні свободи. Окупаційна адміністрація вживає системні та сплановані заходи для знищення ідентичності українців та кримських татар на півострові, зокрема звужуючи їхні культурні та релігійні права, обмежуючи свободу мирних зібрань та асоціації.

Незважаючи на Наказ Міжнародного Суду ООН від 19 квітня 2017 року, Росія не скасувала заборону на діяльність Меджлісу кримськотатарського народу, внаслідок якої представники регіональних та місцевих меджлісів опинились під загрозою кримінального переслідування.

Близько 100 громадян України незаконно утримуються за політично вмотивованими звинуваченнями в Криму та Росії. Переважна більшість із них - кримські татари.

Водночас, законодавством України не передбачено критеріїв та порядку віднесення осіб до категорії таких, які незаконно позбавлені волі та переслідуються за політичними мотивами.

ДОКУМЕНТ СЕД МЗС АСКОД

Підписувач ДЖАПАРОВА ЕМІНЕ АЙЯРОВНА
Сертифікат 2B6C7DF9A3891DA1040000004A606000BC0DD001
Дійсний з 17.11.2020 17:41:32 по 17.11.2021 23:59:59

МЗС

411/13-110-2452 від 18.01.2021

Окупаційна влада здійснює витіснення Православної Церкви України з території півострова і позбавляє громади ПЦУ релігійних будівель шляхом виселення або знесення.

Триває наступ на свободу слова. Після витіснення з півострова незалежних ЗМІ російська окупаційна влада зловживає законодавством у сфері боротьби з екстремізмом для кримінального переслідування правозахисників, адвокатів та громадянських журналістів, які доносять інформацію про злочини російського окупаційного режиму до світової громадськості.

З 2014 року Росія примусово призвала на службу до лав своїх Збройних сил щонайменше 28 тисяч українських громадян в Криму, що суперечить нормам міжнародного гуманітарного права, зокрема положенням Конвенції про захист цивільного населення під час війни 1949 року. Здійснюється кримінальне переслідування за відмову від такої служби.

Мілітаризація стосується всіх сфер життя на півострові, у тому числі освіти та пропагування війни серед неповнолітніх.

У відповідь на окупацію АР Крим та м. Севастополя та спробу анексії тимчасово окупованої території Російською Федерацією проти неї були запроваджені санкції міжнародним співтовариством. Вони мали певний обмежувачий ефект на російську сторону, однак виявились недостатніми для деокупації півострова.

Виходячи з необхідності інтенсифікувати зусилля як на національному, так і на міжнародному рівні з метою деокупації Криму, учасники парламентських слухань рекомендують:

Верховній Раді України:

- 1) продовжити докладати зусилля з протидії агресії Російської Федерації щодо України та відновлення територіальної цілісності України у міжнародно визнаних кордонах;
- 2) передбачити розгляд питання діяльності «Кримської платформи» як окремого пункту порядку денного зустрічей двосторонніх груп міжпарламентського співробітництва;
- 3) створити групи підтримки Кримської платформи в рамках парламентських асамблей міжнародних організацій;
- 4) просувати схвалення документів парламентськими асамблеями міжнародних організацій з висловленням підтримки діяльності «Кримської платформи» та реалізації ініціатив, що стосуються ситуації в Криму;
- 5) ухвалити зміни до Закону України «Про санкції», Кримінального кодексу України та інших законодавчих актів з метою кодифікації санкційної політики України, запровадження відповідальності за порушення санкцій, українськими та іноземними фізичними та юридичними особами;

6) ухвалити зміни до Закону України «Про створення вільної економічної зони "Крим" та про особливості здійснення економічної діяльності на тимчасово окупованій території України», чітко визначивши перелік заборонених видів економічної діяльності та відповідальності за порушення таких заборон;

7) ухвалити зміни до законодавства України, що передбачають встановлення відповідальності за публічне заперечення факту збройної агресії РФ і тимчасової окупації частин території України;

8) ухвалити законодавство про соціальний і правовий захист осіб, позбавлених свободи внаслідок збройної агресії проти України, з урахуванням критеріїв, затверджених [Резолюцією ПАРЄ 1900 \(2012\) від 3 жовтня 2012 року «Визначення поняття «Політичні в'язні»](#).

Кабінету Міністрів України:

1) вжити необхідних заходів для організації та проведення Саміту «Кримської платформи» у Києві у 2021 році із залученням глав держав та урядів держав світу, провідних міжнародних організацій;

2) здійснити підготовчі заходи для започаткування Форуму з питань безпеки у регіонах Чорного та Середземного морів;

5) у співпраці з органами прокуратури та іншими причетними відомствами сприяти запровадженню іншими державами та Європейським Союзом санкцій проти осіб, причетних до порушень прав людини в тимчасово окупованому Криму.

Раді національної безпеки і оборони України:

1) ухвалити Стратегію деокупації АРК та м. Севастополя.